ՅՈՎՆԱՆՈՒ

1 2 3 4

ԳԼՈՒԽ 1

Տէրոջը խօսքը Ամաթիին որդիին Յովնանին եղաւ՝ ըսելով.
2 «Ելի՛ր, Նինուէ մեծ քաղաքը գնա՛ ու քարոզէ՛, քանզի անոնց չարութիւնը իմ առջեւս
ելաւ»:
3 Բայց Յովնան ելաւ, որ Տէրոջը երեսէն Թարսիս փախչի: Յոպպէ իջաւ ու նաւ մը գտաւ,
որ Թարսիս կ'երթար: Անոր վարձքը տուաւ ու անոր մէջ մտաւ, որպէս զի անոնց հետ
Թարսիս երթայ՝ Տէրոջը երեսէն հեռու:
4 Տէրը ծովուն մէջ մեծ հով մը հանեց ու ծովուն մէջ մեծ փոթորիկ մը եղաւ, այնպէս որ
նաւը խորտակուելու վտանգին մէջ էր:
5 Նաւաստիները վախցան եւ ամէն մէկը իր աստուծոյն կ'աղաղակէր ու նաւուն մէջի
կարասիները ծովը նետեցին, որպէս զի զանիկա թեթեւցնեն. բայց Յովնան նաւուն խորշը
իջնելով պառկեր էր ու խորունկ կը քնանար:
6 Նաւապետը անոր մօտեցաւ ու անոր ըսաւ. «Քեզի ի՞նչ եղաւ, ո՛վ խորունկ քնացող.
ելի՛ր քու Աստուծոյդ աղաղակէ, թերեւս Աստուած մեզ յիշէ ու չկորսուինք»:
7 Իրարու ըսին. «Եկէ՛ք, վիճա՛կ ձգենք, որպէս զի գիտնանք թէ այս չարիքը որո՞ւն
պատճառով մեր վրայ եկաւ»: Երբ վիճակ ձգեցին, վիճակը Յովնանին ելաւ:
8 Անոնք ըսին անոր. «Հիմա պատմէ՛ մեզի՝ թէ այս չարիքը որո՞ւն պատճառով մեր վրայ
եկաւ: Քու գործդ ի՞նչ է: Ուրկէ՞ կու գաս: Քու երկիրդ ո՞րն է ու դուն ո՞ր ժողովուրդէն ես»:
9 Անիկա ըսաւ անոնց. «Ես Եբրայեցի եմ եւ ծովն ու ցամաքը ստեղծող երկնքի
Աստուածը՝ Եհովան կը պաշտեմ»:
10 Այն մարդիկը խիստ շատ վախցան ու անոր ըսին. «Այդ բանը ինչո՞ւ ըրիր»: Քանզի այն
մարդիկը գիտցան թէ Տէրոջը երեսէն կը փախչէր, վասն զի անոնց պատմեր էր:
11 Ուստի անոր ըսին. «Քեզի ի՞նչ ընենք, որ ծովը դադարի»: Քանզի ծովը երթալով աւելի
կը սաստկանար:
12 Անիկա ըսաւ անոնց. «Զիս վերցուցէ՛ք ու ծովը նետեցէ՛ք ու ծովը պիտի դադարի,
քանզի ես գիտեմ թէ այս մեծ փոթորիկը իմ պատճառովս եղաւ»:
13 Այն մարդիկը թի քաշելով կը ջանային նաւը ցամաքը դարձնել, բայց չէին կրնար,
քանզի ծովը երթալով աւելի կը սաստկանար:
14 Ուստի Եհովային աղաղակեցին ու ըսին. «Ո՛հ, Եհովա՛, կ'աղաչենք, այս մարդուն
հոգիին համար մեզ մի՛ կորսնցներ ու մեր վրայ անմեղ արիւն մի՛ դներ, քանզի դո՛ւն, ո՛վ
Եհովա, ուզածիդ պէս ըրիր»:
15 Եւ Յովնանը վերցուցին ու ծովը նետեցին եւ ծովը իր կատաղութենէն դադարեցաւ:
16 Այն մարդիկը Եհովայէն սաստիկ վախցան ու Եհովային զոհ մատուցանեցին եւ

ուխտեր ըրին:
17 Եւ Տէրը մեծ ձուկի մը հրամայեց, որ Յովնանը կլլէ: Յովնան երեք օր ու երեք գիշեր
ձուկին փորը մնաց:

ԳԼՈՒԽ 2

Յովնան ձուկին փորէն իր Տէր Աստուծոյն աղօթք ըրաւ
2 Ու ըսաւ. «Իմ նեղութենէս Տէր, քեզի աղաղակեցի Եւ դուն ինծի պատասխան տուիր:
Գերեզմանին փորէն կանչեցի Ու իմ ձայնս լսեցիր:
3 Վասն զի զիս ծովերուն մէջ, անդունդը նետեցիր Ու հեղեղները զիս պաշարեցին.
Կոհակներն ու ալիքները իմ վրայէս անցան»:
4 Ու ես ըսի. «Քու աչքերուդ առջեւէն վռնտուեցայ, Բայց տակաւին քու սուրբ տաճարիդ
պիտի նայիմ»:
5 Ջիս մինչեւ հոգիս ջուրերը պաշարեցին, Անդունդը ամէն կողմէն զիս շրջապատեց,
Կնիւները գլուխս փաթթուեցան:
6 Լեռներուն տակերը իջայ, Երկիրը իր նիգերովը իմ բոլորտիքս էր, Բայց դուն իմ կեանքս
գուբէն հանեցիր, Ո՛վ իմ Տէր Աստուածս:
7 Երբ հոգիս իմ մէջս նարեցաւ, Տէ՛ր, քեզ յիշեցի Ու իմ աղօթքս քեզի՝ քու սուրբ տաճարդ՝
հասաւ:
8 Սուտ ունայնութիւններու նայողները Իրենց ողորմութիւնը թողուցին,
9 Բայց ես շնորհակալութեան ձայնով քեզի զոհ պիտի մատուցանեմ Ու ըրած ուխտս
պիտի կատարեմ: Փրկութիւնը Տէրոջմէն է»:
10 Եւ Տէրը ձուկին հրաման ըրաւ, ան ալ Յովնանը ցամաքը փսխեց:

ԳԼՈՒԽ 3

Տէրոջը խօսքը երկրորդ անգամ Յովնանին եղաւ՝ ըսելով.
2 «Ելի՛ր, Նինուէ մեծ քաղաքը գնա՛ ու տո՛ւր անոր այն պատգամը, որ ես քեզի կը
յայտնեմ»:
3 Եւ Յովնան Տէրոջը խօսքին համեմատ ելաւ Նինուէ գնաց: Նինուէ խիստ մեծ քաղաք
մըն էր՝ երեք օրուան ճամբու տարածութեամբ:
4 Յովնան քաղաքը մտաւ ու մէկ օրուան ճամբայ պտըտելով՝ կը քարոզէր ու կ’ըսէր. «Դեռ
քառասուն օր կայ եւ Նինուէն պիտի կործանի»:
5 Նինուէացիները Աստուծոյ հաւատալով՝ ծոմապահութիւն քարոզեցին ու մեծէն մինչեւ
պզտիկը քուրձ հագան:
6 Այս խօսքը Նինուէի թագաւորին հասաւ: Անիկա իր աթոռէն ելաւ ու վրայէն
պատմուճանը հանեց եւ քուրձ հագաւ ու մոխիրի վրայ նստաւ
7 Եւ Նինուէի մէջ մունետիկ կանչել տուաւ ու թագաւորին ու իր մեծամեծներուն
հրամանովը պատուիրեց՝ ըսելով. «Մարդ ու անասուն, արջառ ու ոչխար թող բան
չուտեն, չարածին ու ջուր չխմեն
8 Եւ մարդիկ ու անասուններ քուրձ թող հագնին ու բոլոր ուժով Աստուծոյ թող
աղաղակեն: Ամէն մարդ իր չար ճամբայէն ու իր ձեռքերուն մէջ եղած անիրաւութենէն թող
դառնայ.
9 Ո՞վ գիտէ, թերեւս Աստուած դառնայ ու զղջայ եւ իր սաստիկ բարկութիւնը իջնէ ու

չկորսուինք»:

10 Աստուած անոնց գործերը տեսաւ, որ իրենց չար ճամբաներէն դարձան, ուստի
Աստուած գթաց ու այն չարիքը, որ անոնց վրայ պիտի բերէր, չբերաւ:

ԳԼՈՒԽ 4

Յովնան խիստ վշտացաւ ու նեղուեցաւ

2 Ու Տէրոջը աղօթք ըրաւ ու ըսաւ. «Ո՜հ, Տէ՛ր, երբ ես դեռ իմ երկիրս էի, այսպէս չըսի՞:
Ասոր համար Թարսիս փախայ, քանզի գիտէի թէ դուն ողորմած, գթած, երկայնամիտ եւ
բազումողորմ Աստուած ես ու չարիքի համար կը ցաւիս:

3 Եւ հիմա ո՛վ Տէր, կ'աղաչեմ, իմ հոգիս ինծմէ ա՛ռ, քանզի մեռնիլս ապրելէս աղէկ է»:

4 Տէրը ըսաւ. «Միթէ այդպէս նեղանալովդ աղէ՞կ կ'ընես` `»:

5 Յովնան քաղաքէն դուրս ելաւ ու քաղաքին արեւելեան կողմը նստաւ եւ հոն իրեն
տաղաւար մը շինեց ու անոր հովանիին տակ նստաւ, մինչեւ որ տեսնէ թէ քաղաքին ի՞նչ
պիտի պատահի:

6 Տէր Աստուած դդմենիի մը հրամայեց, որ Յովնանին վրայ ելլէ եւ անոր գլխուն վրայ
հովանի ըլլայ, որպէս զի անիկա իր տառապանքէն ազատէ: Եւ Յովնան դդմենիին համար
չափազանց ուրախացաւ:

7 Հետեւեալ օրը, առտուն, Աստուած հրամայեց որդի մը, որ դդմենիին զարնէ ու անիկա
չորցաւ:

8 Երբ արեւը կը ծագէր, Աստուած խորշակաբեր արեւելեան հովի մը հրամայեց ու արեւը
Յովնանի գլխուն զարկաւ, այնպէս որ անիկա մարեցաւ ու իրեն մահը ուզելով` ըսաւ.
«Մեռնիլս ապրելէս աղէկ է»:

9 Եւ Աստուած Յովնանին ըսաւ. «Միթէ դդմենիին համար նեղանալովդ աղէ՞կ կ'ընես»:
Անիկա ըսաւ. «Մեռնելու չափ նեղանալովս աղէկ կ'ընեմ»:

10 Այն ատեն Տէրը ըսաւ. «Դուն դդմենիին խղճացիր, որուն համար աշխատութիւն
չքաշեցիր ու զանիկա չմեծցուցիր, որ մէկ գիշերուան մէջ բուսաւ ու մէկ գիշերուան մէջ
կորսուեցաւ:

11 Ես պիտի չխղճա՞մ Նինուէին, այն մեծ քաղաքին, որուն մէջ հարիւր քսան հազարէն
աւելի մարդիկ կան, որոնք աջ ու ձախ ձեռքին տարբերութիւնը չեն գիտեր ու նաեւ շատ
անասուններ»:

For other languages please go to **www.wordproject.org**